

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXXII.

Vydána dne 21. května 1920.

Obsah: (Čís. 347.—349.) 347. Zákon o akciové bance cedulové. — 348. Vyhláška, že se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 15. dubna 1920, čís. 270 Sb. z. a n., kterým se upravují poměry v soudnictví na území bývalého státu uherského. — 349. Nařízení k provedení zákonů upravujících platové a postupové poměry profesorů vysokých škol.

Cis. 347.

Zákon ze dne 14. dubna 1920

o akciové bance cedulové.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

A. Ustanovení měnová.

I. Výsada a bankovky (§§ 1—38).

§ 1.

Uprava oběhu platidel jest výhradním právem státu. Uprava tato provedena bude tímto zákonem a zákonem měnovým, po případě dalšími zvláštními zákony.

§ 2.

Aby státu včas byl zjednáán další prostředek k postupné úpravě měny, zmocňuje se vláda, aby vykonajíc vhodná opatření přípravná zřídila v době, kdy k tomu budou dány hospodářské předpoklady, akciovou banku cedulovou.

§ 3.

Základem pro výdaj bankovek bude měnová jednotka, určená měnovým zákonem.

§ 4.

Cedulová banka budiž vybudována podle ustanovení tohoto zákona a podle stanov, jež tvoří součást jeho. Stanovy tyto mohou býti měněny jenom zákonem.

§ 5.

Bance této přísluší péče o oběh platidel a správné působení jejich ve státě, o poskytování úvěrů obchodu, průmyslu a zemědělství, o vybudování zařízení odúčtovacích (clearingů), o organizaci a soustředování příjmů a hotovostí stát-

ních, dále péče o udržování kursu měnové jednotky na zahraničních trzích na výši zákonem jí dané (§ 42).

§ 6.

Banka zastupuje ve shodě s ministerstvem financí stát na mezinárodních clearingových zařízeních.

§ 7.

Činnost banky vztahuje se na celé území republiky Československé a banka vykonává ji na místech, jež ustanoví vláda v dohodě s bankou (§ 55).

§ 8.

Vnitřní úřední jazyk banky jest československý. Jazyk tento jest jednacím jazykem ve valných hromadách a všech schůzích bankovních, a jazykem, kterým banka uveřejňuje předepsané vyhlášky a výkazy. V městech, kde více než 20% obyvatelstva jest jiné národnosti než československé, připojí se k vývěškám také překlad v příslušném jazyku. Stejná zásada platí pro nápisy na budovách a uvnitř úřadoven banky.

§ 9.

Bance této udílí se výhradné právo (výsada) vydávati v republice Československé bankovky, t. j. nezúročitelné poukázky na sebe samu. Po dobu trvání výsady nesmí nikdo v republice Československé vydávati platidla jakéhokoli druhu bez svolení státu a banky.

Stát zřídá se po dobu trvání výsady práva vydávati státovky, po případě oběh státovek zjištěný při zahájení činnosti banky zvyšovati, nebo obnos těchto státovek po stažení znovu vydávati.

Mincí státem ražených se toto ustanovení netýká.

§ 10.

V republice Československé jsou cizozemská platidla pouze předmětem obchodu. Tím však ne-

ruší se právo státní správy připustiti přijímání některých cizozemských platidel ve stanovené ceně pokladni u určitých pokladen státních (na př. celních, železničních a poštovních) i soukromých (na př. železničních). Měnové použití cizozemských platidel může býti vysloveno jenom zákonem.

§ 11.

Výsada tato udílí se bance na dobu 20 let, počítaje ode dne, kdy počne banka působiti. Výsada tato může býti bance odňata i dříve, než mine tato doba, zejména nastalo-li hrubé porušení tohoto zákona nebo stanov; může býti prodloužena zákonem, požádá-li o to banka nejdéle dvě léta před vypršením doby výsadní.

§ 12.

Výsada banky přestává:

- a) uplynutím doby výsadní (§ 11),
- b) nedostála-li banka své povinnosti podle § 15,
- c) ztratila-li banka více než jednu třetinu akciové listiny a nebyla-li listina tato do roka znovu na původní výši doplněna,
- d) odnětím výsady podle § 11,
- e) požádá-li o to banka podle řádného usnesení valné hromady (§ 117) vládou schváleného.

§ 13.

Bankovky bankou vydané stanou se v tuzemsku zákonným platidlem mocí zvláštního zákona, který před zřízením banky bude vydán.

§ 14.

Bankovky zní na majitele.

Bankovek nelze umožiti ani záznamem zatížit.

§ 15.

Zvláštním zákonem určena bude doba, kdy bance nastane povinnost bankovky jí vydané vyplatiti při předložení u hlavní pokladny její v Praze v kovu měnovým zákonem určeném.

Kdyby banka této své povinnosti do 24 hodin po předložení nedostála, aniž by se mohla odvolati na vyšší moc, pozbývá své výsady (§§ 11, 12).

U filiálek pak povinna bude banka vypláceti měnovým kovem, jen pokud to připouštějí jejich hotovosti.

§ 16.

Bankovky zní na obnosy deseti dělitelné. Přípustný úhrnný obnos bankovek v druzích pod padesát měnových jednotek určuje vláda. Bankovky znějící na méně než deset měnových jed-

notek může banka vydávati jen podle zvláštního zákona.

§ 17.

Bankovky buďtež technicky tak dokonale, aby padělání jich bylo pokud lze znemožněno, nikoli však na úkor stránky umělecké.

§ 18.

Text bankovek jest český a obsahuje prohlášení, že Národní banka Československá zaplatí za předloženou bankovku hodnotu, na kterou zní, v kovu měnovým zákonem ustanoveném.

Vedle toho buďtež opatřeny bankovky datem vydání, které smí býti pro zvolený typ stejné, dokud pro tu kterou hodnotu tento typ se nezmění, dále buďtež opatřeny plným podpisem banky, který může býti pořízen tiskem. Na bankovce budiž vytištěna trestní klausule. Dále budiž označení hodnoty na bankovkách uvedeno v těchto jazycích: ve slovenském, ruském, německém, polském a maďarském.

§ 19.

Padělání nebo porušení bankovek, i akcií, vydaných bankou, s náležejícími k nim kupony a talony trestá se jako padělání veřejných úvěrních papírů (zákon ze dne 22. května 1919, č. 269 Sb. z. a n.), padělání však jiných bankou vydaných listin trestá se jako padělání veřejných listin podle zákonů trestních.

Výroba tiskovin napodobujících úpravou bankovky, ať tiskem, nebo jiným způsobem za účelem reklamy a pod. jest zakázána.

Přestoupení zákazu toho budiž trestáno podle § 325 rak. tr. z., § 582 voj. tr. z. a v oblasti trestního práva uherského pro přečin vězením od jednoho do tří měsíců. Při čemž budiž vysloveno propadnutí protizákonně zhotovených výrobků. Trestání přečinu toho prikazuje se působností soudů okresních.

Kdo neoprávněně vydává bankovky, dopouští se, pokud zde není skutkové povahy těžšího trestného činu, přečinu a budiž trestán trestem na penězích ve výši desateronásobné částí vydaných jím bankovek, nejméně však částkou Kč 10.000.

K trestnímu řízení a soudění o přečinu tom le výlučně příslušným zemský trestní soud v Praze. Stíhání děje se jen na žádost akciové cedulové banky.

Pro případ nedobytnosti budiž stanoven přiměřený trest vězení, ne však delší jednoho roku.

Peněžité tresty připadají státu.

§ 20.

Banka jest oprávněna odebírat padělané bankovky na stvrzenku bez náhrady. Stejně právo přísluší jí na mince, pokud obstarává za stát mincovní oběh podle § 32.

§ 21.

Banka jest povinna vyměňovati u svých pokladen podle zásob bankovky za jiné druhy.

§ 22.

Banka jest povinna opotřebované, znečištěné neb oběhem poškozené bankovky nahrazovati novými a za bankovky necelé vyplácti náhradu podle plošné výměry předloženého zbytku. Banka má právo za bankovky úmyslně poškozené vybírat poplatek rovnající se přibližně výrobnímu nákladu.

§ 23.

Banka jest povinna oznámiti nová vydání bankovek s popisem ministerstvu financí, které zařídí vyhlášku ve Sbírce zákonů a nařízení. Rovněž stažení některého druhu nebo všech bankovek dlužno oznámiti stejným způsobem s přesným stanovením lhůty, do které bankovky zůstávají platidlem, a lhůty, do které je lze potom ještě u banky vyměnit.

§ 24.

Hodnota bankovek nepředložených k výměně v této konečné svolávací lhůtě, která bude stanovena pravidelně pěti léty počítaje ode dne, kdy přestaly býti platidlem, dostává se státu a odepíše se z celkového oběhu. Banka není povinna takové bankovky později předložené vyměnit. Případné náhrady za takové bankovky mohou se pak dít jen podle rozhodnutí a na účet státní správy.

§ 25.

Banka je povinna po stažení státovek obíhajících při jejím založení přijímat platy jen v bankovkách jí vydaných a v mince obecně platné v mincích vydaných státem.

§ 26.

Bankovky do oběhu dané musí mítí nejméně 85% úhradu kovovou (§ 28), zbytek pak i ostatní ihned splatné závazky banky úhradu obciho (§ 29). Banka jest povinna pečovati o takový poměr těchto úhrad, aby jí bylo umožněno plnění § 15.

Za bankovky obíhající považují se všechny vydané bankovky, které se nevrátily do pokladen banky.

§ 27.

Majitelé bankovek a věřitelé ze závazků banky ihned splatných mají k uspokojení svých pohledávek bezpodmínečné přednostní právo na tyto úhrady a na celé jmění banky přede všemi jinými nároky vyjma před nároky zaměstnanců banky podle konkursních řádů.

§ 28.

Do kovové úhrady lze počítati:

a) zlato ve všech způsobech do výše neomezené, počítaje 1 kg ryzího zlata za cenu určenou měnovým zákonem jako podklad měnové jednotky; u zlata nemincovaného sráží se ražebné.

b) cizí platidla, devisy mající jinak vlastností směnek připuštěných k ěskontu, a pohledávky v cizině znějící na hodnoty směnitélné za zlato, do výše splacené akciové jistiny, počítaje ve zlaté paritě,

c) stříbro ve všech způsobech do výše 50 milionů měnových jednotek, při čemž stříbro bude oceněno v relaci stanovené měnovým zákonem.

d) drobné mince republiky Československé ze stříbra nebo kovů jiných do 5% celého oběhu bankovek, nikoli však více než za 25 milionů měnových jednotek.

§ 29.

Úhrada obchodní záležitosti v hodnotách za hotové snadno směnitélných, a banka smí nabývatí této úhrady jen způsoby a obchody stanovami určenými (§ 121). Do obchodní úhrady započítati lze i hodnoty v § 28 ad b) uvedené, pokud přesahují obnos vpočítatelný do úhrady kovové.

§ 30.

Z oběhu bankovek kovem nehrazených, pokud přesahuje 500 milionů měnových jednotek v prvním půlletí a 600 milionů v druhém půlletí kalendářního roku, povinna jest banka platiti 4·8% daň bankovkovou. Daň tato platí se pro rata temporis a vyúčtování její děje se koncem roku z obnosů, udávajících výši oběhu ve výkazech dle § 139.

§ 31.

Banka jest povinna kupovati od každého kdykoliv u svého hlavního ústavu v Praze zlato za cenu měnovým zákonem určenou. Povinnost tato zaniká, jde-li o množství nedosahující jednoho kg v ryzím zlatě.

Banka má právo odečísti si při nákupu ražebné a zkušebné.

§ 32.

Banka bude obstarávati v území státu oběh mincovní, t. j. bude mince od státní správy přijímat, dávat do oběhu, vyměňovati a stahovati a dbáti o čistotu oběhu. Za úkony tyto smí banka účtovati si jen hotové výlohy.

§ 33.

Banka jest povinna v zájmu spořádaného úvěrnictví vyvolati evidenci obchodních úvěrů v celém státě a ji vésti tak, aby zneužívání úvěrů

pokud možno bylo zamezeno. Banka má právo vyžadovati si k tomu účelu od kohokoliv doklady a zprávy.

§ 34.

Banka zřídí státní správě účet, na který bude moci každý odváděti daně ještě nedospělé. Banka vydá na takové platy osvědčení na majitele znějící a záručitélné ode dne složení do dne, kdy majitel splatnou daň osvědčením zaplatí. Výši úroku určuje státní správa vždy v dohodě s bankou. Osvědčení mohou znít jen na obnosy 100 dělitelné, a býti textovány jen tak, aby bylo patřno, že dlužníkem jest stát a nikoliv banka, dále pak, že i úrok hradí stát.

§ 35.

Státu přísluší právo užití zařízení banky k doplnění a soustředění státní služby pokladní. O způsobu a míře využití tohoto práva dohodne se vláda vždy s bankou. Banka smí za tyto služby účtovat státu jen hotové výlohy.

§ 36.

Státní správa a státní ústavy budou ukládati dočasné přebytky z běžného hospodářství státního zpravidla u banky, a banka jest povinna je přijímati. Státní správa smí žádati, aby banka uložila pro účet státu část těchto prebytků do výše, pod kterou podle zkušenosti nikdy neklesnou, ve státních papírech republiky Československé. Výtěžky z takového uložení ve státních papírech připadají státu. Přebytky takto uložené odepiší se z volných (žirových) vkladů státních. U jiných peněžních ústavů smí státní správa ukládati přebytky jen v dohodě s bankou, kterážto dohoda musí se týkat také sazby úrokové.

Banka nesmí za vedení účtů státních a za výplaty konané pro stát účtovatí nijakých poplatků, za zásluky peněz pak, konané z příkazu a pro účet státní správy, jen hotové výlohy.

§ 37.

Banka povinna jest dávatí ministerstvu financí čtyřikrát měsíčně výkazy sestavené dle § 139. Banka podává ihned po uzavěře účtů ministerstvu financí zprávu o celoročních výsledcích a po valné hromadě zprávu o jejím průběhu. Guvernér banky předkládá každoročně po řádné valné hromadě zákonodárným sborům písemnou zprávu o činnosti banky za minulý rok, jakož i o otázkách a událostech do oboru cedulové banky spadajících a důležitých pro stát.

§ 38.

Zanikne-li výsada cedulové banky (§ 12), jest stát oprávněn převzítí od ní buď veškeré její jmění i se závazky, neb jen část jeho.

I. Převezme-li stát celý obchod cedulové banky, jest povinen, nejde-li o případy naznačené v § 12 pod lit. b), c), d), tento svůj úmysl oznámiti bance nejméně 2 léta před koncem doby výsadní (§ 11). V takovém případě likvidace se vůbec neprovede.

Veškeré nemovitě i movité jmění i všechna oprávnění banky v celém rozsahu přecházejí na stát, který přejímá zároveň povinnost všechny nároky všech věřitelů banky, zejména i nároky majitelů bankovek, uspokojiti a nejdéle do roka dáti je převzatými zaměstnanci bankovními řádně vyúčtovatí.

Akcionářům vyplatí stát za akcie nominální hodnotu s 10% příplatkem a kromě toho polovici rezervního fondu (§ 135). Na dodržení těchto podmínek dozírá bankovní rada, jejíž úkol končí splněním jich.

II. I když stát nepřevzme celý obchod cedulové banky (I.), jest v případech § 12 oprávněn převzítí od banky do vlastnictví všechny budovy, pozemky, celý inventář, kancelářské zařízení, čítaje v to i všechny zásoby tiskopisů a jiných potřeb, dále i tiskárnu bankovek a cenností, vstoupiti do všech nájemních smluv o místnostech potřebných ku provozování bankovních obchodů, jest však povinen, nejde-li o případy uvedené v § 12, lit. b), c), d), e), tento svůj úmysl oznámiti bance nejdéle do roka před koncem doby výsadní (§ 11).

V tomto případě provede stát likvidaci převzatými bankovními úředníky.

Přijímací cenu v bankovkách cedulové banky určí, pokud by se stát s bankou nemohl dohodnouti, zvláštní šestičlenná komise složená ze 3 zástupců ministerstva financí a 3 zástupců banky. Komisi této předsedá guvernér banky, který při rovnosti hlasů rozhoduje.

V obou případech (I. i II.) povinen jest stát převzítí do svých služeb všechny definitivní aktivní zaměstnance banky se všemi vůči bance nabytými právy jejich a přejímá také do své správy pensijní fond banky s veškerým jméním i závazky jeho.

II. Ustanovení přechodná, kapitálová účast státu (§§ 39—51).

§ 39.

Pokud státovky jsou v oběhu, jest banka povinna obstarávatí oběh státovkový, zejména státovky vyměňovati podle zásob, opotřebované nahrazovati novými. Obstarávati tisk nových, účtující státu jen skutečné výlohy, a spolupůsobiti při stažení jejich. Banka jest též oprávněna odebíratí padělané státovky bez náhrady na

pouhou stvrzenku a jest povinna i jinak jednati se s státovkami obdobně jako s bankovkami podle § 23.

§ 40.

Pokud budou obíhati státovky s nuceným oběhem, jest banka oprávněna odečísti od vykázaného oběhu bankovek státovky, jež má ve svém majetku. Tato zmenšená suma oběhu bude rozhodnou pro posouzení úhrady, jakož i pro výměru daně bankovkové.

§ 41.

Pokud obchod s devisami, cizozemskými pohledávkami a platidly bude k státním nebo všeobecným účelům vázán, pověřena bude banka z části nebo zcela obstaráváním tohoto obchodu a kontrolou jeho. Banka smí čistého výtěžku z těchto úkonů vzešlého použiti při nákupu zlata za cenu lepší, než v § 31 stanovenou, tím způsobem, že hradí rozdíl mezi touto a nákupní cenou z řečeného čistého výtěžku.

§ 42.

Banka nemůže před vydáním zákona v § 15 naznačeného býti činěna odpovědnou za péči o udržování kursu měnové jednotky na zahraničních trzích ploženou jí v § 5.

§ 43.

Ministr financí pověří osoby jím určené vytvořením akciové společnosti pro cedulovou banku, stanoví způsob a podmínky, podle kterých se provede upisování, splácení kapitálu, svolání ustavující valné hromady a ustavení společnosti.

§ 44.

Stát účastní se této akciové společnosti třetinou akciové jistiny upsáním třetiny akcií (§ 59).

Hlasovací právo za tyto akcie, jakož i za akcie, které se dostaly jinak v majetek státní, t. j. v majetek kterýchkoliv státních úřadů nebo ústavů, vykonává státní správa na valných hromadách jedním zmocněncem, pověřeným ministerstvem financí.

§ 45.

Nebyla-li celá akciová jistina upsána, ponechá banka neupsané akcie ve svém majetku a smí je prodávati z volné ruky, nikoli však pod jmenovitou hodnotu. Výtěžek z prodeje přes jmenovitou hodnotu případně rezervnímu fondu banky. Banka nesmí za tyto akcie vykonávati nijakého práva na valných hromadách a tyto neprodané akcie nemají účast na zisku banky. Akcie tyto buďtež ve výkazech a v rozvaze výslovně jako takové označeny a od akciové jistiny odpočítávány.

§ 46.

Banka ustaví se a započne svou činnost, jakmile dvě třetiny celé akciové jistiny byly upsány a splaceny, a funkcionáři v §§ 72 a 73 naznačení byli jmenováni.

§ 47.

Státní správa odevzdá bance při zahájení její činnosti nashromážděný státní valutový poklad, po případě hodnoty získané i jinak, oceněné v paritách určených v § 28. Státní správa jest však oprávněna splatiti z valutového pokladu před jeho odevzdáním subskripci na akcie upsané podle § 44. Banka dá protihodnotu převzatého pokladu, t. j. stejný obnos v bankovkách, vkladě na zvláštní účet, ze kterého bude stát hraditi:

- a) peněz, který byl vydán k získání hodnot státního valutového pokladu nákupem;
- b) částky, jež bude nutno vydati, aby mohla býti splacena valutová půjčka, uzavřená podle zákona ze dne 25. února 1919, č. 88 Sb. z. a n., k vytvoření tohoto pokladu, v hodnotách původních nebo přepočítaných na bankovky podle volby věřitele. Částek těchto možno užiti také před splatností půjčky k nákupu knížek vydaných na valutovou půjčku;
- c) náklady na jiná opatření sloužící úpravě měny.

§ 48.

Banka jest povinna při likvidaci z jakékoliv příčiny nastalé vrátiti státu hodnoty podle § 47 převzaté, splatili-li stát bance bankovky, které výměnou za ně obdržel. Vrácení staniž se podle volby banky buď v hodnotách původních, nebo ve zlatě a stříbře, na kteréžto mohou i hodnoty papírové býti převedeny podle parit vyznačených v § 28.

§ 49.

Státní správa odevzdá bance do majetku všechny budovy, pozemky a celý inventář, získaný nebo pořízený pro Bankovní úřad ministerstva financí, po případě pro tiskárnu bankovek, za cenu, již určí zvláštní šestičlenná komise, složená ze tří zástupců ministerstva financí a tří zástupců banky; komisi této předsedá guvernér banky, který při rovnosti hlasů rozhoduje.

Převod majetkových podstat podle tohoto naagrafu a §§ 38, 47 a 50 Bankovního úřadu ministerstva financí na novou banku jest prost poplatků a kolků.

§ 50.

Banka přejme do služeb všechny definitivní aktivní zaměstnance Bankovního úřadu ministerstva financí se všemi nabytými právy a povinnostmi jejich.

Banka přejme:

1. hodnoty, které státní správa obdrží od Rakousko-uherské banky jako ekvivalent pensijních nároků zaměstnanců přijatých Bankovním úřadem ministerstva financí od Rakousko-uherské banky;

2. hodnoty, které jí stát odevzdá jako ekvivalent, odpovídající premiové rezervě, potřebné k úhradě nároků převzatých zaměstnanců podle § 42 nař. ze dne 12. května 1919, č. 246 Sb. z. a n., za dobu od zřízení Bankovního úřadu ministerstva financí do zřízení akciové banky cedulové;

3. kvotu premiových příspěvků, kterou Všeobecný pensijní ústav vrátí jako ekvivalent premiové rezervy oněch zaměstnanců, kteří za trvání Bankovního úřadu ministerstva financí u tohoto ústavu byli pojištěni.

Hodnoty tyto tvořiti budou základní součást pensijního fondu zaměstnanců banky. Banka přejme povinnost vypláceti pense osobám, kterým Bankovním úřadem ministerstva financí za jeho činnosti byly vyměřeny (§ 136).

§ 51.

Banka převezme hlavní ústav a všechny filiálky a pobočky Bankovního úřadu ministerstva financí, převezme do správy všechny obchody jeho a provede jejich likvidaci na účet státu. Banka přemění takto převzatý hlavní ústav, filiálky a pobočky ve stejném odstupuování v úřadovny své.

B. Stanovy.

I. Základní ustanovení a zvláštní práva banky (§§ 52—70).

§ 52.

Cedulová banka jest akciová společnost, zřízená podle výsady udělené jí tímto zákonem (§§ 1—51) na dobu dvaceti let, ode dne zahájení její činnosti počítajíc.

Tato společnost výslovně bere na sebe práva a závazky plynoucí z tohoto zákona a stanov tvořících součást jeho.

§ 53.

Firma této banky jest: „Národní banka Československá“, slovensky: „Národná banka československá“, v překladu ruském: „Народный банк чехословацкий“, německém: „Čechoslovakische Nationalbank“, polském: „Bank narodowy Czeskosłowacki“, maďarském: „Csehszlovák nemzeti bank“.

Banka smí užívatí státního znaku.

§ 54.

Sídlem banky jest Praha. Činnost její vztahuje se na celé území republiky Československé. Banka vykonává svou činnost ústředím a hlavním ústavem v Praze, v čelnějších městech filiálkami vybavenými zvláštními úřadovnami a vlastním personálem; v místech podřízenějších pak pobočkami, u nichž výkony jejími pověřeny mohou býti ústavy jiné. Smí zřizovati v cizině jednatelství.

§ 55.

Banka jest povinná udržovati podle § 51 převzaté a přeměněné úřadovny a po dohodě s vládou (§ 7) založiti nově hlavní ústavy, filiálky a pobočky v místech, kde toho zájem státní vyžaduje, ve lhůtě nejdéle 6tíměsíční po příslušném výnosu vládním. Zrušení filiálky nebo pobočky za trvání výsady smí jen se svolením vlády.

Město, které jest sídlem hlavního ústavu neb filiálky, sluje místem bankovním, území jemu přidělené bankovním obvodem.

§ 56.

Pro ústředí banky platí označení „Národní banka Československá v Praze“, pro její pražskou úřadovnu „Národní banka Československá, hlavní ústav v Praze“, pro úřadovny v ostatních městech označení „Národní banka Československá, filiálka v . . .“ s označením sídla filiálky, pro pobočky pak „N. N. v . . .“ (označení ústavu a místa vykonávajícího příslušnou službu), pobočka Národní banky Československé, vystupuje-li příslušný ústav v této funkci.

§ 57.

Banka ve své vlastnosti cedulové banky má povahu veřejného, úvěrní obchody provozujícího ústavu. Pokud v tomto zákoně jinak není ustanoveno, řídí se banka povšechně normami platnými pro akciové společnosti.

§ 58.

Akciová jistina banky činí 75.000.000 měnových jednotek ve zlatě, rozdělených na 150.000 akcií po 500 jednotek. Zvýšení nebo snížení akciové jistiny může se státi zákonem po usnesení valné hromady (§ 115). Způsob pak, jakým po případě v důsledku toho nové akcie mají býti vydány, nebo staré staženy, podléhá schválení ministerstva financí.

Za závazky banky ručí celé jmění její.

§ 59.

Mohou býti vydány též hromadné akcie po deseti kusech akcií.

Státní správě bude vydána na úpis 50.000 kusů akcií, provedený podle § 44, jedna akcie hromadná. Akcie státem upsané jsou nepřevoditelné a nezczizitelné.

Každý akcionář má v poměru počtu svých akcií stejný podíl na jmění a výtěžcích banky, ručí však za závazky banky toliko obnosem, který podle stanov na akcie složil.

Akcie jsou nedělitelné.

§ 60.

Akcie zní na jméno akcionáře a opatřeny mají celoroční kupony, svědčící doručiteli, talonem % (podle vzorů A, B, C). Podpisy na akciích mohou být tiskem pořízeny. Akcie zapisují se do knihy akcionářů s označením jména, bydliště a stavu majitelů.

Akcie mohou být převáděny na jiné osoby; převod děje se rubopisem. Banka nezkouší pravosti podpisu a neběže za ni odpovědnosti. Banka považuje předložení akcií rubopisem opatřených za legitimaci k žádosti o změnu zápisu v knize akcionářů. Změny zápisů dějí se bez poplatku. V poměru k bance jest akcionářem ten, jehož jméno v knize akcionářů jako vlastníka jest zápsáno.

§ 61.

Každý akcionář může si vlastnictví na svých akciích zajistiti tím, že předloží akcie bance a požádá, by v knize akcionářů zaznamenáno bylo, že převod těchto akcií jest vázán a smí se státi jen ověřeným podpisem. Záznam tento poznamená se také na akciích.

§ 62.

Banka není povinna dáti sebe a své filiálky a pobočky (pobočky jako takové) zapsati do obchodního rejstříku. Pro závaznost a platnost právních jednání a listin banky stačí, jsou-li jména oprávněných zástupců a každá změna vyhlášena v místnostech banky.

§ 63.

Jméno a výtěžky banky jsou — kromě nemovitostí, a dividendy i superdividendy akcionářům vyplácené — prosty všech daní a poplatků.

Všechny knihy a zápisy a právní listiny banky jsou prosty kolků a poplatků. Služební smlouvy banky s jejími zaměstnanci prosty jsou poplatků.

Veškeré její poštovní zásilky jsou prosty poštovného. Poštovní zásilky poboček jsou prosty poštovného jen tehdy, jsou-li adresovány

bance a vyplývají-li z funkce pobočkám přenesené.

§ 64.

Knihy a záznamy banky mají průkazní způsobilost veřejných listin.

§ 65.

Banka má bezvýjimečné přednostní právo uspokojiti své vlastní pohledávky z peněz, směn a jiných cenných papírů, které jsou v její držbě.

Toto přednostní právo přísluší bance ne-
toliko ku penězům, sménkám a cenným papírům, které jí byly odevzdány k zajištění pohledávek, nýbrž bez rozdílu ke všemu movitému jmění dlužníkovu, jehož držby neb detence kdykoliv a k jakémukoliv účelu nabyta.

Banka jest oprávněna i bez soudního povolení a zakročení, a to i v tom případě, kdyby byl na jmění dlužníkovu uvalen konkurs, zaplatiti si svou pohledávku jmenovanými prostředky způsobem, jaký sama uzná vhodným. Ve výkonu tohoto přednostního práva nemůže být banka žádnými nároky třetích osob zdržována nebo rušena, ba ani nároky vlastnickými nebo jinými, dříve nabytými právy, pokud ovšem banka přijala dotyčné peníze, směnky a cenné papíry jako jmění svého dlužníka, a nemohly-li být řečené nároky a práva v době, kdy věci ty byly bankou přejímány, dosti zjevné.

§ 66.

Chce-li někdo nabýti zástavních neb exekucních práv anebo práva obstarávky na penězích a cenných papírech, ležících u banky nebo na pohledávkách, vybraní schopných, obrátí se na příslušný soud; tento povolí zajištění nebo exekuci vždy jen způsobem, jímž nebudou dotčena práva banky ke jmenovaným věcem, a vyrozumí o tom banku. Ve všech těchto případech jest však banka oprávněna peníze a cenné papíry nebo dotyčnou částku pohledávky uložit u soudu na útraty vlastníka nebo věřitele.

Byl-li na vlastníka peněz nebo cenných papírů uložených u banky uvalen konkurs aneb zemřel-li, jest zástupce konkursní podstaty neb pozůstalosti povinen oznámiti to příslušným soudem bance a označiti jí osoby, které jsou oprávněny volně nakládati penězi nebo cennými papíry. Nestane-li se tak, není banka povinna konkursní podstatě neb pozůstalosti náhradou škody.

I soudně legitimovaným osobám vydají se u banky uložené cennosti jen, vrátí-li příslušné listiny.

§ 67.

Dlužník z obchodů s bankou, jenž splatil zá-
půjčku před uplynutím smluvní lhůty, nemůže
z tohoto důvodu žádati, aby mu byly nahrazeny
úroky, které bance snad zaplatil předem.

§ 68.

Banka není povinna odpovídati na dotazy
o úvěrech jí poskytnutých, na dotazy pak o pe-
něžích a jiných hodnotách u ní uložených odpo-
ovídá jen jejich majitelům. Právo soudů vyžado-
vati vysvětlení není tím dotčeno.

§ 69.

Umožňovací řízení vzniklá z obchodů, cen-
ných papírů a listin banky mohou se konati jen
u civilního zemského soudu v Praze.

§ 70.

Pro veškeré spory o žalobách podaných na
banku z obchodů, které v mezích vyměřené pů-
sobnosti prováděla, jest výlučně příslušným
obchodní soud v Praze.

Pro jinaké spory, proti ní zahájené, jakož
i pro soudní a úřední podání a jednání jest roz-
hodno sídlo v Praze, pokud v zákonech není vý-
lučně stanovena příslušnost soudů jiných.

H. Správa banky (§§ 71—83).

§ 71.

Vedoucími správními orgány Národní banky
Československé jsou:

- a) bankovní rada: 1. guvernér (§ 72),
2. devět členů bankovní
rady (§ 73),
3. užší výbor (§ 91),
4. odbory (§ 90),
- b) pětičlenný revidující výbor (§ 75) a
- c) valná hromada akcionářů (§§ 103—120).

§ 72.

Guvernéra Národní banky Československé
jmenuje po návrhu vlády prezident republiky na
dobu pěti let. Guvernér může na návrh vlády býti
prezidentem odvolán nebo suspendován. Po uply-
nutí pěti let může býti vždy znovu jmenován.
Guvernér banky sídlí v Praze a přísluší mu cel-
kové požitky druhé hodnotní třídy státních
úředníků. Požitky tyto hraří banka. Guvernér
nemá nároků penzijních. Guvernér nesmí zastá-
vat po dobu této funkce jiných placených funkcí
nebo úřadů a ztrácí pro toto období své služební
nebo penzijní požitky státní.

§ 73.

Bankovní rada skládá se mimo to ze šesti
volených a tři jmenovaných bankovních radů.
Práva a povinnosti obou skupin až na výjimku
§ 74 jsou stejná. Volbu šesti volených bankovních
radů vykonává valná hromada akcionářů (§ 115)
na dobu šesti let. Každoročně končí funkce jed-
noho z nich. V prvních pěti letech rozhodne se
vždy losem, který z bankovních radů v ustavu-
jící valné hromadě zvolených má vystoupiti. Vy-
stoupiti mohou vždy býti znovu voleni. Jmeno-
vání tři zmíněných bankovních radů vykonává
prezident republiky na návrh vlády, rovněž na
dobu šesti let. Jmenování bankovní radové mo-
hou býti na návrh vlády prezidentem republiky
odvoláni nebo suspendováni, po uplynutí šesti-
letí mohou býti znovu jmenováni.

§ 74.

Prezident republiky jmenuje po návrhu vlády
ze šesti volených bankovních radů náměstka gu-
vernéra Národní banky Československé, který
podle potřeby zastává guvernéra banky ve všech
funkcích. Hodnost náměstka může býti na návrh
vlády prezidentem republiky zbaven, zůstává
však v tomto případě dále v bankovní radě; jinak
končí jeho funkce náměstka vypršením období,
na které byl zvolen bankovním radou. Pro případ,
že by i náměstek guvernéra nebyl s to guver-
néra zastoupiti, určí guvernér ke svému zastupo-
vání kteréhokoliv z volených bankovních radů.

§ 75.

Revidující výbor jest pětičlenný a jest volen
valnou hromadou na dobu pěti let. Každoročně
končí funkce jednoho člena. V prvních čtyřech
letech rozhoduje vždy los, kdo ze členů v usta-
vující valné hromadě zvolených má vystoupiti.
Vystoupiti mohou znovu býti zvoleni. Guvernér
banky jmenuje ze středu revidujícího výboru
předsedu tohoto výboru.

§ 76.

Funkce vystupujícího člena bankovní rady
nebo revidujícího výboru končí vždy 14 dnů po
příslušné valné hromadě. Člen volený za člena
zemřelého nebo předčasně vystoupivšího volí se
jen na dobu, zbývající pro jeho předchůdce.

§ 77.

Volby bankovních radů a členů revidujícího
výboru, vykonané valnou hromadou, schvaluje
vláda. Schválení toto považuje se za dané, ne-
bylo-li do čtrnácti dnů po valné hromadě vý-
slovně odepřeno.

§ 78.

Všichni členové bankovní rady mimo guvernéra požívají za svou činnost celoroční náhrady, jejíž výši určuje valná hromada vždy na dobu tří let. Náměstku guvernéra přísluší padesáti-procentní zvýšení taktéž stanovené náhrady, členům revidujícího výboru pak náhrada ve výši poloviny náhrady určené pro členy bankovní rady, aniž by bylo potřeba zvláštního usnesení valné hromady.

Náhrady tyto vyplácí banka ze svého pro rata temporis a započítává je do správních výloh běžného roku.

Náhrady tyto vyplácejí se jen polovinou, zúčastnil-li se některý člen bankovní rady nebo revidujícího výboru méně než poloviny konaných schůzí, ve kterých podle platných řádů měl být přítomen.

§ 79.

Guvernérem banky, členem bankovní rady a členem revidujícího výboru mohou být jmenováni nebo voleni jen rodilí příslušníci republiky Československé.

§ 80.

Po celou dobu své působnosti povinni jsou guvernér banky a každý bankovní rada mít složenou u banky dvacet, každý člen revidujícího výboru pak deset akcií Národní banky Československé na své jméno zapsaných. Akcie tyto nesmí být nijak zatíženy.

§ 81.

Guvernér banky, členové bankovní rady a revidujícího výboru nesmí být po dobu své působnosti členy zákonodárných sborů a nesmí být účastni ve správě ani ve služebním poměru výdělečného peněžního ústavu.

§ 82.

Guvernér a členové bankovní rady a revidujícího výboru neručí osobně za závazky banky, jsou však odpovědni za řádné vykonávání svých funkcí.

§ 83.

Guvernér skládá při nastoupení svého úřadu slib, že řádně vykonávatí bude své povinnosti, členové bankovní rady a revidujícího výboru pak do rukou guvernéra banky, a stvrdí tento slib písemně.

III. Jednací řády (§§ 84–96).

§ 84.

Guvernér předsedá ve schůzích bankovní rady a, účastní-li se schůzí některého jiného or-

gánu (§ 90), i v těchto schůzích; dále předsedá ve valné hromadě. Guvernér nařizuje výkon usnesení přijatých v těchto schůzích. Guvernér jménem bankovní rady předkládá valné hromadě výroční zprávu a účty.

Guvernér schvaluje řády a pravidla stanovená bankovní radou podle § 87.

§ 85.

Guvernér pečuje o zachovávání zákonů o bance, o zachovávání stanov a příslušných řádů vnitřních (§ 87), guvernér dozírá dále jménem bankovní rady na správu jmění a na obchody banky.

Guvernér rozhoduje i v záležitostech běžného obchodu, příslušejících jinak celé bankovní radě, nebo některému odboru nebo jednotlivému členu samostatně, není-li možno pro krátkost času, nepřítomnost a pod. rozhodnutí příslušného orgánu dosíci. V takovém případě jest guvernér povinen záležitost v nejbližší schůzi přednésti.

§ 86.

Bankovní rada jest orgánem, který zastupuje banku ve všech jednáních, podpisuje firmu banky a zejména také zastupuje banku při jednáních s vládou. Podpisuje tím způsobem, že pod označení firmy podepíše se guvernér, jeden člen bankovní rady a vrchní ředitel banky. Podepisovatí mohou i zástupci guvernéra a vrchního ředitele. Podpis bankovní rady platí i pro případy, kde zákon předepisuje zvláštní plnou moc.

Bankovní rada ustanovuje, ve kterých případech, v jakém rozsahu a způsobu podpisuje banku v běžném obchodním jednání obchodní správa, hlavní ústav a filiálky banky.

§ 87.

Bankovní radě přísluší správa jmění, vedení a dozor na všechny obchody banky. Přísluší jí zejména také:

1. Ustanovovati podrobnější podmínky a rozsah jednotlivých odvětví obchodů. Stanoví úrokové sazby pro bankovní obchody, vyměřuje výši úvěrů jednotlivým ústavům, firmám a osobám.

2. Určuje podrobnější podmínky, za jakých banka poskytuje zápůjčky na drahé kovy, směnky a vkladní knížky na státní valutovou půjčku (§ 123), stanoví, na které cenné papíry a do jaké výše kursovní hodnoty, po případě do jakého úhrnného obnosu mohou bankou zápůjčky být poskytovány.

3. Bankovní rada pověřuje peněžní ústav, službou poboček. Bankovní rada jmenuje censory a ustanovuje počet jejich podle potřeby bankovních míst a rozhoduje při sporech vzniklých z činnosti censorů.

4. Stanoví a mění jednací řád a pravomoc pro sebe, odbory, užší výbor a výbor revidující v mezích tohoto zákona.

5. Stanoví a mění služební disciplinární řády zaměstnanců. Stanoví pensijní řád pro zaměstnance a určuje správu pensijního fondu (§ 136). Jmenuje definitivní zaměstnance, vyměřuje jejich postup, požitky a pensí jejich nebo pozůstalých. Má právo dozoru na úřadování všech zaměstnanců a nejvyšší právo disciplinární nad nimi.

6. Podává valným hromadám prostřednictvím guvernérovým (§ 84) zprávy, výroční zprávy a účty. Podávání těchto zpráv není vázáno na souhlas guvernéra banky nebo vládního komisaře.

Bankovní rada jest oprávněna podávati vládě dobrá zdání o otázkách měnových, státně úvěrových, jakož i vůbec o otázkách, jež jí vládou budou předloženy, a má právo předkládati v tomto oboru návrhy iniciativní.

§ 88.

Schůze bankovní rady svolává a jím předsedá guvernér.

Rádné schůze bankovní rady konají se jednou měsíčně, a to pravidelně dvacátéhočtvrtého dne v každém měsíci, po případě, je-li den tento svátečním, příštího všedního dne. Schůze prosincová koná se za stejných okolností dne dvacátého prosince.

Rádných schůzí bankovní rady konaných v březnu, červnu, září a prosinci povinen jest účastniti se také revidující výbor. Členům tohoto výboru přísluší v těchto schůzích hlas poradný.

Mimořádné schůze bankovní rady mohou se konati, kdykoliv toho nastane potřeba. Schůze taková musí býti svolána, žádají-li o to alespoň tři členové bankovní rady, nebo usnesl-li se na tom revidující výbor, nebo požádal-li o to vládní komisař.

Schůzí svolaných z usnesení revidujícího výboru povinen jest výbor tento se účastniti alespoň třemi členy a přísluší jim i v takových schůzích hlas poradný.

§ 89.

Bankovní rada jest způsobilá usnášeti se, je-li přítomno i s předsedou nejméně pět členů rady, z nichž jsou nejméně tři volení.

Každý člen má po jednom hlase. Rozhoduje se prostou většinou přítomných, při rovnosti rozhoduje hlas předsedajícího.

Při volbách hlasuje se lístky.

Schůzím jest přítomen vrchní ředitel nebo jeho zástupce, nebo i více členů obchodní správy s hlasem poradným.

Vedle toho mohou podle potřeby býti přibráni i jiní úředníci banky nebo i osoby mimo banku, vyžaduje-li toho předmět jednání.

O jednáních a usnesení bankovní rady činí se zápis, v němž uvedena jsou i jména přítomných členů ředitelství.

O každé schůzi uveřejňuje bankovní rada zprávu v úředním listě.

§ 90.

Bankovní rada rozděluje se pro podrobnější vykonávání své činnosti ve tři odbory, a to:

I. odbor valutový, kterému přísluší i obchod a politika devisová,

II. odbor úvěrní,

III. odbor administrativní, kterému podléhá také tiskárna bankovek.

Vedle těchto stálých odborů mohou býti zřízeny přechodně i další odbory. Každý odbor sestává pravidelně ze tří členů bankovní rady a každému jest přidělen jako referent jeden člen obchodní správy. Do každého odboru musí býti takto ustanoveni vždy dva volení a jeden jmenovaný člen bankovní rady.

Guvernér ustanovuje rozdělení členů bankovní rady na tyto odbory a jmenuje pro každý odbor jednoho z nich předsedou. Předsedy v těchto stálých odborech pak musí býti rovněž dva volení a jeden jmenovaný člen. Předsedové tito musí bydleti v Praze nebo v blízkém okolí. Rádné schůze odborů konají se jednou týdně a platí pro ně řád určený bankovní radou. Guvernér má právo účastniti se každé schůze a předsedá v tomto případě.

Odbory tyto probírají a rozhodují s referentičmi úředníky záležitosti běžného obchodu a připravují látku pro jednání bankovní rady.

Rozsah jejich samostatného rozhodování vymezí bankovní rada.

§ 91.

Guvernér a předsedové těchto tří odborů tvoří „užší výbor“, kterému přísluší povšechně výkon práv a usnesení bankovní rady; vedle toho však může užší výbor rozhodovati samostatně v nutných případech, kdy nebylo pro krátkost času možno svolati bankovní radu. Může měniti v takovém případě i sazbu eskontní, musí však předložiti toto opatření k dodatečnému schválení bankovní radě, kterou jest pak svolati bezodkladně. Ve schůzích užšího výboru, kde stane se usnesení o změně eskontního úroku, musí býti přítomni všichni členové užšího výboru a vládní komisař.

Užší výbor zasedá pravidelně jednou týdně, vedle toho, kdykoliv toho nastane potřeba; svolává jej guvernér nebo člen výboru guvernérem k tomu ustanovený.

Jednací řád pro užší výbor stanoví a mění bankovní rada.

§ 92.

Guvernér ustanovuje pro hlavní ústav banky v Praze a pro filiálky v Brně a v Bratislavě po jednom členu bankovní rady, jejichž povinností jest, aby osobně sledovali celou činnost a obchody těchto úřadoven a podávali o nich bankovní radě zprávy.

Dva z nich musí býti vzati z volených, jeden ze jmenovaných členů.

§ 93.

Revidující výbor jest povinen občasně prohlížeti stav obchodů a stav hodnot tvořících jmění banky. Zkoumá závěrečné účty, rozvalu a účet zisku a ztráty a podává valné hromadě o tom, jakož i o jiných svých poznátcích zprávu.

Vyžaduje-li toho prospěch banky, má revidující výbor právo požádati bankovní radu, aby svolala mimořádnou valnou hromadu (§ 104).

Revidující výbor má právo činiti rozklady proti usnesení bankovní rady, a v případě, že nedocílí dohoda, odvolati se podle předcházejícího odstavce k valné hromadě. Revidující výbor má právo kdykoliv žádati svolání schůze bankovní rady (§ 88).

Revidující výbor má právo nahlížeti do všech knih a zápisů banky.

Jednání revidujícího výboru s úřadovkami a zaměstnanci banky děje se prostřednictvím bankovní rady.

§ 94.

Usnesení ve schůzích bankovní rady, užšího výboru, odborů a výboru revidujícího přijatá potřebují k své platnosti schválení guvernéra, kteréhož se jim pravidelně dostává podpisem jeho.

Za schválená pokládají se i ona usnesení, kterým guvernér ve schůzi přítomný neodepřel před koncem schůze výslovně souhlasu.

§ 95.

K posouzení směnek předložených k eskontu přibírá banka censorsy, jež jmenuje bankovní rada na dobu šesti let, a sice pro každé bankovní místo v počtu odpovídajícím rozsahu obchodu. Tvoří dohromady sbor censorů. Působnost censora jest čestnou. Censors mohou se státi osoby obeznalé s místními poměry obchodními, průmyslovými, zemědělskými a hospodářskými vůbec, a bance jest si vyžádati o navržených kandidátech dobré

zdání obchodních komor, zemědělských rad a jiných důležitých zájmových sdružení, jež vláda určí. Z působnosti censorů jsou vyloučeni vedoucí činovníci nebo úředníci výdělečných peněžních ústavů.

Mezi censorsy, v jednom místě působícími, nesmí býti příbuzenství prvního stupně.

§ 96.

Sboru censorů předsedá při jednání vedoucí úředník hlavního ústavu nebo filiálky. O přijetí nebo zamítnutí směnky rozhoduje sbor většinou hlasů přítomných. Při rovnosti hlasů rozhoduje předseda. Předseda jest oprávněn odepřít eskontování směnky sborem k přijetí navržené, jest však povinen v takovém případě rozpor oznámiti bankovní radě. V případech nutných smí banka eskontovati směnky, aniž by je předložila sboru censorů, musí však je předložiti sboru k dodatečnému posouzení.

Censor nemůže rozhodovati o směnce, na kterou on sám nebo firma, jejíž jest společníkem, jest zavázán. Censori povinni jsou jednati nestranně, zachovávat mlčelivost a nastupující podepíší v tomto smyslu slib.

Sbor censorů má kromě své censorské působnosti také povahu sboru důvěrnického, který má právo tlumočiti hospodářské potřeby a přání svého bankovního obvodu a předkládati příslušná usnesení své bankovní radě.

IV. Státní dozor (§§ 97—99).

§ 97.

Správa státní vykonává vrchní dozor vládním komisařem, vzatým z úředníků ministerstva financí. Úředník tento zůstává po dobu své funkce ve svazku svého státního úřadu a jest placen státem. Vládního komisaře jmenuje vláda a jmenuje zároveň jednoho zástupce jeho za stejných okolností a se stejnými právy a povinnostmi.

Vládní komisař má právo přesvědčovati se o tom, jak banka si počíná, sledovati zachovávání zákonů a stanov, jakož i šetření zájmu státního, smí účastniti se schůzí všech orgánů bankovních s hlasem poradním. Smí vyžádati si zprávy a doklady.

Naproti tomu nepřísluší vládnímu komisaři právo zasahovati do záležitostí zaměstnanců, pokud nejde o změnu služební pragmatiky neb penzijního řádu.

Vládní komisař jest přítomen při ničení bankovek z oběhu vzatých.

Povinen jest opřít se každému usnesení valné hromady nebo ostatních orgánů banky, odpo-

rují-li zákonům, stanovám neb zájmům státu, a zastavuje svým odporem výkon usnesení až do vyžádaného rozhodnutí podle § 98.

§ 98.

Týká-li se odpor takový usnesení přijatého užším výborem, odbory nebo revidujícím výborem, předloží se záležitost ku projednání bankovní radě. Četli-li odpor usnesení valné hromady nebo bankovní rady, předloží a projedná se záležitost s vládou, aby dosaženo bylo dohody.

Nedošlo-li k ní, rozhoduje, jde-li o výklad zákona nebo stanov, pětičlenný rozhodčí soud, do kterého jmenuje vláda a banka po dvou členech, kteří pak společně jmenují jednoho dalšího člena jako předsedu. Neshodnou-li se na předsedovi, rozhoduje los. Rozhodčí soud usnáší se většinou hlasů a rozhodnutí jeho jest konečné. Ohrožuje-li usnesení v odpor vzaté veřejný zájem státní, rozhoduje vláda.

§ 99.

O soukromoprávních sporech mezi státní správou a bankou, nepatřících do § 98, rozhoduje vrchní zemský soud v Praze.

V. Zaměstnanci banky (§§ 100—102).

§ 100.

Bankovní rada udílí k dosažení úkolů banky a k výkonu usnesení svých, po případě usnesení ostatních orgánů rozkazy obchodní správě Národní banky Československé, t. j. řídícímu sboru úřednickému záležejícímu ze dvou- až tříčlenného ředitelství s vrchním ředitelem v čele a z tajemníků, jichž počet řídí se dle potřeby referátů, nesmí však přesahovati počet šesti. Při jmenování členů této obchodní správy není bankovní rada vázána na výběr z kruhu vlastního úřadnictva.

Vrchní ředitel udílí jménem bankovní rady přijaté rozkazy všem úřadovnám a zaměstnancům banky.

§ 101.

Vrchní ředitel jest nejvyšším vedoucím úředníkem banky, podpisuje rozkazy udílené jménem bankovní rady, účastní se schůzí bankovní rady a ostatních orgánů bankovních a jest povinen denně guvernéra zpravovati o všech záležitostech banky. Může býti zastoupen svým náměstkem, kterým jest ředitel bankovní radou k tomu ustanovený.

Ostatní členové obchodní správy jsou vedoucími úředníky jednotlivých oddělení, po případě hlavního ústavu nebo filiálek, bankovní radou ustanovených, a podávají své zprávy prostřednictvím vrchního ředitele, neb ředitelství celého.

§ 102.

Disciplinární vyšetřování konají se podle řádu bankovní radou přijatého za předsednictví člena obchodní správy.

VI. Valná hromada (§§ 103—120).

§ 103.

Valná hromada akcionářů jest mluvčím a představitelům akcionářů a jejich práv. Řádná usnesení valné hromady jsou závazná i pro nepřítomné akcionáře.

§ 104.

Valné hromady konají se v Praze a to:

1. řádná valná hromada nejdříve v únoru každého roku,

2. mimořádná pak, kdykoliv toho jest potřeba. Svolána býti musí, klesl-li počet volených členů bankovní rady pod čtyři, nebo počet členů revidujícího výboru pod tři, když revidující výbor o to požádal, nebo když nejméně padesát, k účastenství na valné hromadě oprávněných akcionářů o to požádá. V posledním případě koná se tato nejdříve do dvou měsíců po projevené žádosti. Valné hromady svolává bankovní rada vyhláškou v úředním, neb i v jiných denních listech, nejméně měsíc před jejich konáním. Vyhláška tato obsahují zároveň výzvu ke složení akcií. (§ 106).

§ 105.

Osm dnů před valnou hromadou musí uveřejněno býti v týchž listech, kde vyhlášeno bylo její svolání, i pořadí předmětů, jež budou projednávány. O jiných, než takto označených bodech, příslušnou valnou hromadou platná usnesení státi se nemohou. Z tohoto omezení vyňat jest návrh, aby svolána byla mimořádná valná hromada. Má-li se konati mimořádná valná hromada na žádost padesáti oprávněných akcionářů (§ 104), musí ti to v příslušné žádosti označiti zároveň předměty jednání. Je-li předmětem jednání mimořádné valné hromady návrh na likvidaci banky, musí to býti uvedeným způsobem vyhlášeno nejméně měsíc před tím, než se koná.

§ 106.

Valná hromada sestává z akcionářů, jichž vlastnictvím jest aspoň deset akcií, zapsaných na jejich jméno nejpозději devadesát dnů před valnou hromadou a deponovaných nejpозději dvacet dnů před valnou hromadou u hlavního ústavu banky v Praze nebo u některé filiálky banky. Zákonní zástupcové nezletilých nebo opatrovanců a v zastoupení obcí, korporací, společností, ústavů a li-

ných právnických osob jednotlivci k tomu zvlášť určení, mohou, byť i sami nebyli akcionáři, účastnit se s plnými právy valných hromad jako plnomocníci, byli-li při složení akcí písemným prohlášením jako takoví označeni neb byla-li okolnost tato listinami prokázána. Takto způsobilí smí každý z uvedených majitelů akcí jen jednu osobu. Osoby hromadné mohou takto označiti buď jen jednu osobu nebo dvě osoby alternativně.

§ 107.

Jsou-li akcie společným majetkem několika osob aneb seskupili se několik akcionářů, z nichž má každý méně než deset akcí zapsaných na své jméno, mohou způsobilí písemným prohlášením při složení akcí za sebe učiněným ze svého středu jednoho akcionáře k účasti na valné hromadě. Plnomocník takový musí zastupovati nejmeně deset akcí.

§ 108.

K účasti na valné hromadě oprávněný obdrží příslušné legitimizační potvrzení.

§ 109.

Každá k účasti na valné hromadě oprávněná osoba smí toto právo vykonati jen osobně a nemůže se dáti zastupovati. Každému účastníkovi přísluší bezpodmínečně jen jeden hlas.

§ 110.

Valné hromady účastníti se mohou jen příslušníci republiky Československé. Z účasti vyloučeny jsou osoby, které nemají plných občanských práv, a osoby, na jejichž jmění uvalen konkurs.

§ 111.

Každý účastník valné hromady jest oprávněn podávati ve valné hromadě samostatné návrhy, předložil-li je písemně s odůvodněním guvernéru banky nejpozději čtrnáct dnů před zasedáním. Takovéto samostatné, včasné podané návrhy budou pořady do pořadu valné hromady (§ 105). O návrzích, které takto ohlášeny nebyly a nedotýkají se bezprostředně předmětů jednání stanovených vyhláškou, nemůže se příslušná valná hromada pravoplatně usnášeti (§ 105).

§ 112.

Valná hromada pokládá se za řádně ustavenou a způsobilou usnášeti se, je-li přítomno aspoň čtyřicet oprávněných účastníků. Nesejde-li se valná hromada do jedné hodiny po čase, na něž byla svolána, odrokuje se na čtrnáct dnů. O odročení a svolání nové valné hromady podá se zpráva aspoň osm dnů před novou valnou hromadou těmiž novinami, kterými první valná hromada byla svolána. Druhá valná hromada má

právo raditi a usnášeti se jen o přednětech uvedených ve vyhlášce pro první valnou hromadu, a to nehlédíc k počtu přítomných oprávněných účastníků.

§ 113.

Osm dnů před řádnou valnou hromadou budou v místnostech banky vyloženy závěrky účetní za uplynulý rok. Každý k účasti na valné hromadě oprávněný má právo vyžádati si u banky v této lhůtě jeden výtisk výroční zprávy se závěrkou účetní.

§ 114.

Valné hromadě předsedá guvernéř banky, neb jeho náměstek, a kdyby těmto nebylo možno, člen bankovní rady podle § 74 guvernéřem ustanovený.

Předseda podává k projednávání a usnášení předměty v pořadí, jak byly vyhláškou určeny.

§ 115.

Řádné valné hromadě přísluší pravidelně tato jednání:

1. Vyslechne zprávu podávanou jménem bankovní rady o uplynulém správním roku, příslušnou zprávu revidujícího výboru (§ 93) a usnáší se o udělení absolutoria.
2. Volba členů bankovní rady (§ 73).
3. Volba členů revidujícího výboru (§ 75).
4. Případné návrhy na změny stanov (§ 4).
5. Případné zvýšení nebo snížení akciového kapitálu (§ 58).
6. Jinaké návrhy bankovní rady.
7. Samostatné návrhy dané na pořad (§ 111).

Valná hromada může se usnésti, aby projednány byly i jiné návrhy podané bankovní radou, jež nebyly dány na pořad valné hromady, platně usnášeti o nich však tato valná hromada se nemůže.

Jednání mimořádných valných hromad určeno jest pravidelně příčinami, pro něž byly svolány. — Žádost o prodloužení výsady musí býti dána na pořad valné hromady tak, aby lhůta, stanovená § 11, mohla býti dodržena. Návrh na likvidaci banky před vypršením výsady může býti předmětem jednání jen na mimořádné valné hromadě.

§ 116.

Za členy bankovní rady a revidujícího výboru mohou býti voleny i osoby ve valné hromadě nepřítomné, jakož i osoby, které tou dobou nejsou akcionáři. Neakcionáři takto zvoleni mohou počítati svou činnost teprve, když vyhověli ustanovením § 80.

§ 117.

Valná hromada usnáší se prostou většinou hlasů. Jen jedná-li se o návrh na likvidaci banky anebo o změnu stanov, potřebí jest většiny dvoučtírtinové. Předseda hlasuje jen při rovnosti hlasů. Hlasování děje se zpravidla pozvednutím ruky nebo povstáním. Žádá-li o to nejméně deset účastníků, má předseda provéstí ústní hlasování podle jmen. Nečiní-li ani jediný z přítomných proti tomu námitek, může býti hlasování provedeno aklamací.

§ 118.

Při volbách hlasuje se lístky. Volba jest tajná. Nedosáhne-li se při nějaké volbě prvním hlasováním prosté většiny hlasů, přikročí se k užší volbě mezi osobami, které při tomto hlasování obdržely nejvíce hlasů. Do této užší volby bude pojata jen dvakráte tolik osob, kolik se jich ještě zvoliti má.

Dostanou-li dvě osoby v užší volbě stejně hlasů, rozhodne mezi nimi los.

Skrutatóry jmenuje z akcionářů předseda.

§ 119.

O jednání valné hromady sepsán budiž zápis, který podepíše předseda, dva jiní vyzvaní účastníci, skrutatóři a zapisovatel.

§ 120.

Usnesení valných hromad, pokud nepodmiňují změny tohoto zákona nebo stanov a nepodmiňují schválení vlády (§ 77), potřebují ke své platnosti schválení ministerstva financí. Schválení toto považuje se za dané, nedojde-li do tří neděl po odeslání zprávy o valné hromadě rozhodnutí odpírající schválení některého bodu.

VII. Obchody banky (§§ 121—130).

§ 121.

Banka jest oprávněna provozovati tyto obchody:

1. eskontovati směnky, cenné papíry a kupony (§ 122),
2. půjčovati na ruční zástavy (§ 123),
3. přijímati vklady na poukázky neb jiná potvrzení (§ 124),
4. přijímati vklady na žirové účty (§ 125),
5. vydávati na složnou hodnotu nezúročitelné poukázky a akreditivy a vista splatné, znějící na řad nebo doručitele (§ 126),
6. obstarávati inkaso smének, šeků, poukázek, cenných papírů, spořitelních knížek a pod. (§ 125),

7. vypláceti splatnou jistinu a kupony cenných papírů, připuštěných k lombardu (§ 123), a opatřovati nové kuponové archy cenných papírů (§ 126),

8. býti upisovnou pro státní půjčky, neb i pro jiné cenné papíry (§ 126),

9. prováděti komisionářské koupě a prodeje cenných papírů a mincí (§ 126),

10. kupovati směnky a šeky na zahraniční místa, prodávati směnky a šeky takové, sjednávati nebo kupovati pohledávky v cizině a obstarávati inkaso a výplaty v cizině (§§ 126 a 127),

11. kupovati a prodávati cizozemské a obchodní zlaté a stříbrné mince a cizozemská papírová platidla (§ 125),

12. kupovati a prodávati zlato a stříbro nemincované (§§ 31 a 126).

§ 122.

Banka jest oprávněna eskontovati vydané a vlastní směnky, vzniklé ze skutečných obchodů, splatné v zákonitě měně do 92 dnů v obvodu republiky Československé.

Podané směnky podepsány buďtež zpravidla třemi, nejméně však dvěma osobami, jejich schopnost platiti jest známa. Bankovní rada smí výjimkou připustiti náhradou za třetí podpis záruky v cenných papírech.

O přijetí smének rozhoduje banka se sborem censorů (§ 96). Rozhodnutí děje se nestranně podle zásad uplatněných pro všechna bankovní místa stejně, přihlížejíc jedně k jakosti smének. Příčinu zamítnutí smének neřeba uváděti.

Banka jest dále oprávněna eskontovati cenné papíry a kupony do tří měsíců splatné, pokud jsou připuštěny k lombardu (§ 122). Platí pro ně obdobná pravidla jako pro eskont smének.

Úrokovou sazbu eskontní, která jest stejná pro všechna bankovní místa, ustanovuje bankovní rada. Sazba tato vyhlásí se v úředním listu a vývěskami v úředních banky.

Banka jest oprávněna eskontované směnky převáděti dále.

§ 123.

Banka jest oprávněna poskytovatí zápůjčky na ruční zástavu (lombard) na dobu nejdéle tří měsíců. Úhrn zápůjček poskytnutých na ruční zástavu nemá pravidelně přesahovati zásobu smének (portefeuille) eskontovaných podle § 122. Překročí-li tuto výši, musí býti úroková sazba ze zápůjček na ruční zástavu zvýšena nejméně o 1% procenta nad platnou sazbu eskontní. Zápůjčka může býti poskytnuta na:

- a) mincované nebo nemincované zlato a stříbro,
- b) cenné papíry, warranty a conossementy,
- c) směnky splatné do šesti měsíců, které mají jinak náležitosti § 121, a směnky na cizinu se stejnými náležitostmi splatné do šesti měsíců (§ 122),
- d) vkladní knížky na státní valutovou půjčku.

Zápůjčku možno odepřítí bez udání důvodů. Zápůjčku možno splatití kdykoliv před splatností. Stalo-li se splacení takové do patnácti dnů po udělení zápůjčky, dlužno zaplatití úrok za celých patnáct dnů. Úroky bance snad předem zaplacené není banka povinna vrátití. Banka může povolití prodloužení zápůjčky vždy na tři měsíce. Úroky splácejí se po uplynutí lhůty, na kterou byla zápůjčka udělena. Podmínky pro zápůjčky pod a), c) a d) uvedené stanoví bankovní rada.

Cenné papíry, na které lze zápůjčky poskytovatí, ustanovuje bankovní rada, která při svém výběru vázána jest na papíry, znamenáné na některé tuzemské burse; ona stanoví také míru úrokovou pro toto odvětví, jakož i výši, do jaké na jednotlivé druhy cenných papírů možno zápůjčky poskytovatí.

Sazbu úrokovou z lombardu může bankovní rada zvyšovatí neb snižovatí nezávisle na sazbě eskontní, při čemž však dbáti jest zásady, že sazba ta musí býti vždy nejméně o půl procenta vyšší než sazba eskontní.

Sniží-li se bursovní cena zastavených věcí, na něž byla bankou poskytnuta zápůjčka, jest dlužník povinen na vyzvání zástavu přiměřeně zvýšití nebo zápůjčku částečně splatití. V tomto druhém případě vrátí se mu část úroků snad předem zaplacených. Nebude-li zástava přiměřeně zvýšena nebo zápůjčka částečně splacena, jest banka oprávněna i před splatností zápůjčky prodatí zástavu buď celou nebo z části na burse; to pak, co zbude po úhradě pohledávky na kapitále s úroky a případnými poplatky, s náklady a provizí za prodej ve výši jednoho promille úhrnné pohledávky, uschová banka jako bezúročné depositum pro dlužníka u sebe, anebo slóží k soudu na útraty a nebezpečí vlastníkovo.

Nestačí-li výtěžek prodeje k úplnému zaplacení pohledávky, jest banka oprávněna hojití se na dlužníku samém. Nebude-li zápůjčka poskytnutá na zástavu včas splacena, jest banka k zaplacení své pohledávky oprávněna i bez vědomí dlužníkova a bez soudního zakročení prodatí zástavu buď celou aneb z části svrchu uvedeným způsobem. Zůstane-li po úhradě úhrnné pohledávky nějaký zbytek, naloží s ním banka podle ustanovení odstavce předcházejícího.

Banka není však k tomuto prodeji povinna; neprodá-li zástavy po splatnosti půjčky, nepromlčí se její pohledávka na kapitále, úrocích a případných poplatcích a nákladech.

Okolnost, že by v den splatnosti zastavené věci byly neprodejny, neopravňuje dlužníka žádatí o prodloužení zápůjčky a nezbavuje ho závazku zaplatití bance všechno, čím jest jí povinen.

Banka považuje doručitele zástavního listu vydaného bankou za oprávněna, že může se zastavenou věcí provádětí jakoukoliv dovolenou změnu a že může zástavu vyplátití. Banka nezkoumá, zda jsou potřebné podpisy pravé, a neručí za jejich pravost.

Banka má však právo totožnost podavatelovu zkoušetí a může, shledá-li průkaz nepostačitelým, zápůjčku odepřítí.

§ 124.

Banka jest oprávněna přijímatí hotovosti i v platidlech cizích a vydávati na ně potvrzení, neb přijímatí i závazek ke splacení těchto hotovostí ve stejných platidlech.

§ 125.

Banka jest oprávněna přijímatí vklady na žirové účty. Majitel žirového účtu je oprávněn, pokud není zákonných omezení, šekem volně svojí pohledávkou nakládatí, v hotovosti ji vybíratí, nebo poukázati k dobru třetích. Žádost za otevření žirového účtu odmítnoutí aneb žirový účet vypovědětí lze bez udání důvodů. Každý majitel žirového účtu může umísťovatí své akcepty u banky. Byl-li na majitele žirového účtu uvalen konkurs a banka o tom úředně zpravena, nevyplátí se šeky vydané na tento účet, ať jsou v rukou majitele účtu neb v rukou osob třetích. S pohledávkou majitele žirového účtu naloží se podle § 66.

§ 126.

Podmínky pro obchody uvedené v § 121, ad 5. až 12., a podrobnější ustanovení pro obchody uvedené ad 1. až 4. ustanovuje bankovní rada.

§ 127.

Banka smí k úpravě kursů devis uzavíratí v rámci § 121, bodu 10., termínové obchody devisové.

§ 128.

Každé přímé nebo nepřímé poskytování úvěru státu, vyjímaje případy uvedené v §§ 129, 135, jest bance zakázáno.

§ 129.

Státu, státním úřadům a státním ústavům nelze poskytovatí zápůjček na papíry státní,

emisním ústavům pak na cenné papíry jejich vydání, které jsou v jejich vlastnictví.

Banka smí po schválení bankovní rady eskontovat směnky celní, daňové a směnky na uvěšené výrobky tabákové, sůl a výrobky horní, které mají vlastnosti, stanovené v § 122, a byly podány státní správou.

Banka smí obstarávat pro stát obchody komisionářské, přijímat platy a konat výplaty pro stát. Případný zůstatek, který stát z těchto obchodů dluhuje, budiž vyrovnán nejdéle do týdne po každé měsíční závěrce.

§ 130.

Bance jest zakázáno provozovat jiné, než v § 121 stanovené obchody. Zejména nesmí akceptovat směnky, zaručovat se za jiné, nesmí nabývat majetku nemovitého, kromě majetku nutného pro vlastní svou činnost. Nesmí nabývat pro vlastní účet státních papírů republiky Československé, mimo případy § 122 a případ vyčleněný v § 135. Nesmí nabývat pro sebe vlastních akcií, ani na ně dávat zálohy. Nesmí se účastnit podniků obchodních, průmyslových, ani jiných, ani provozovat obchody se zbožím. Banka smí však ve vlastní tiskárně bankovek tisknouti platidla a cenné papíry na účet jiných.

Nemovitosti a jiné statky nabyté k zaručení svých práv v důsledku některého z obchodů svých jest povinna prodati v přiměřené lhůtě.

VIII. Účtování, výkazy a likvidace (§§ 131—142).

§ 131.

Správní rok banky shoduje se s rokem kalendářním a rozvaha uzavírá se tudíž k 31. prosinci každého roku.

Rozvaha nechť odpovídá všem předpisům zákona a všem přísným pravidlům obchodního účetnictví.

Výbor revidující má roční rozvahu schválenou bankovní radou prozkoumat a dát o tom řádné valné hromadě zprávu. Stejná ustanovení platí pro účet ze zisku a ztráty.

Valné hromadě přísluší schválení závěrečných účtů. Rozvaha a účet ze zisku a ztráty budiž nejdéle osm dnů před řádnou valnou hromadou uveřejněny v úředním listu.

Závěrečné účty nutno předložit nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu.

§ 132.

Čistým ziskem banky jest přebytek výtěžků, který zbývá po srážce všech ztrát a nákladů, do kterých započítají se i obnosy placené státu podle § 30 a příspěvky placené pensijnímu fondu zaměstnanců podle § 136.

Z čistého zisku přidělí se:

a) akcionářům dividendy 4%, jež bude vyplácena s přiděly dle c) a d) po řádné valné hromadě,

b) ze zbytku 10% rezervnímu fondu banky, až do výše určené § 135.

c) z obnosu, který po té ještě zbývá, náleží polovina akcionářům jako superdividendy do celkové výše 6% a druhá polovina připadá státu,

d) přesahovala-li by přidělem ad c) uvedeným celková dividendy akcionářů 6%, náleží z obnosů těchto 6% přesahujících jen jedna polovina akcionářům jako další superdividendy a druhá polovina připadá státu.

Aby dividendy mohla býti vyplácena v zaokrouhlených obnosech, mohou malé zbytky čistého zisku býti přenášeny na nový účet.

Končí-li správní rok ztrátou, k jejíž úhradě by nestačil rezervní fond, jest věcí banky, aby se postarala o doplnění akciové jistiny na plnou výši a nesmí takováto ztráta býti přenášena na nový účet (§ 12).

§ 133.

Dividendy a superdividendy jsou splatny ve zlatě; dokud však nevznikne povinnost uvedená v § 15, smí býti vypláceny zákonitými platidly. Dividendy a superdividendy nevybrané do tří let ode dne dospělosti propadnou rezervnímu fondu banky.

§ 134.

Nedosáhne-li roční dividendy výše 4%, má valná hromada právo doplniti ji na tuto výši z rezervního fondu.

§ 135.

Banka utvoří rezervní fond tím způsobem, že ze zbytku čistého zisku, přesahujícího ročně 4% akciové jistiny, přikazuje 10% tomuto fondu (§ 132), až dosáhne poloviny akciové jistiny. Dosáhl-li této výše, přestává další doplňování. Polovina tohoto rezervního fondu budiž uložena v státních dluhopisech republiky Československé.

Reservní fond slouží nejprve k úhradě ztrát vzniklých z obchodů banky, pokud nemohou býti hrazeny běžnými výtěžky, dále pak k doplnění dividendy akcionářů na 4% v letech, kde by čisté zisky této výše nedosáhly.

Při likvidaci nebo postátnění banky připadá polovina rezervního fondu akcionářům, a druhá, a to ona, jež uložena jest ve státních papírech, státu.

Výtěžky rezervního fondu zaúčtují se do celkového výnosu banky.

Reservnímu fondu připadají i výtěžky podle § 45 a § 133.

§ 136.

Banka a její zaměstnanci nepodléhají povinnosti pojistné, stanovené zákonem ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n.

Banka utvoří pro své zaměstnance pensijní fond, jehož základem budou hodnoty převzaté podle § 50 a jenž má být vlastností pensijního ústavu náhradního podle § 65 uvedeného zákona. Pensijní fond dotuje banka příspěvky stanovenými každým rokem tak, aby ve 20 letech byl pensijní fond doplněn na výši, odpovídající dle pojistné matematiky požadavkům § 65 uvedeného zákona. Příslušná bilance tohoto fondu sestavována bude ob rok, po prvé za rok, kdy cedulová banka vstoupí v život. Pokud by vyplácením pensí byl úrokový výnos pensijního fondu vyčerpán, smí banka obnosy přesahující tento výnos vyplácet ze svého a zaúčtovat je do vydání běžných. Bankovní rada smí valné hromadě navrhnouti a valná hromada smí se usnésti o případném zvýšení příspěvku pensijnímu fondu.

Změny ve vyměřování pensí může usnášeti jen valná hromada, avšak usnesení taková nemohou zkrátiti nabytých práv.

Pensijní fond netvoří část jmění bankovního.

Stanovy, upravující správu tohoto pensijního fondu, dává bankovní rada (§ 87) a schvaluje ministerstvo financí. Dlužno při nich dbáti všeobecných ustanovení zákona shora uvedeného.

§ 137.

Obnosy připadající státu podle § 20 odvádí banka státní správě koncem roku, obnosy připadající státu podle § 132 odvádí po řádné valné hromadě. Platy vyplývající pro stát z účastí na akciové jistině koná banka též den jako ostatním akcionářům. Všechny tyto platy koná banka v Praze Ústřední státní pokladně.

§ 138.

Banka jest povinna zaříditi účtování své tak, aby kdykoliv bylo možno zjistiti stav oběhu bankovek a stav úhrady dle §§ 26, 28 a 29.

§ 139.

Banka jest povinna sestaviti ku dni 7., 15., 23. a poslednímu každého měsíce výkazy o stavu pasív a aktiv svých, o stavu úhrady oceněné podle § 28 a o stavu ihned splatných závazků svých a uveřejniti je v úředním listě a vývěskami v úřadovnách banky.

Výkazy necht mají tyto hlavní položky:

1. na straně passiv:

- a) akciovou jistinu,
- b) rezervní fond,
- c) oběh bankovek,

d) zůstatky žirových účtů a jiné ihned splatné obnosy,

e) jiné splatnosti,

f) jiná passiva;

2. na straně aktiv:

a) kovovou úhradu uvedenou rozděleně podle § 28,

b) jiné hotovosti,

c) zásobu eskontovaných směnec, cenných papírů a pod.,

d) stav zápůjček na ruční zástavu,

e) cenné papíry,

f) jiná aktiva.

§ 140.

Pravidelně jednou ročně, v kterýkoliv vládním komisařem určený den, vždy však, nastala-li změna v osobě guvernéra banky, vrchního ředitele nebo vládního komisaře, jest podrobiti výkazy o oběhu bankovek a o úhradě podrobné revizi. Revize tato zahrnuje, pokud se kovové úhrady týká, také revizi hodnot do úhrady této náležejících a v pokladnách banky v Praze se nalézajících.

O těchto revizích jest učiniti zápis, který podepíší mimo guvernéra a vládního komisaře i dva vedoucí úředníci banky.

§ 141.

Dojde-li k likvidaci banky, aniž tato byla státem úplně převzata, ustanoví valná hromada, jakým způsobem likvidace se má provést, a zvolí k tomu účelu šestičlenný likvidační výbor, do kterého mohou býti zvoleni i členové bankovní rady. Funkce guvernéra a členů bankovní rady, jmenovaných prezidentem republiky, trvají dále a přenášejí se v tomto případě do výboru likvidačního.

Likvidačnímu výboru přísluší plná moc, již zapotřebí jest k ukončení obchodů a závazků bankovních. Plnou moc možno se svolením valné hromady na jiné přenášeti. Pokud likvidace trvá, trvá i moc valné hromady a výboru revidujícího, a valná hromada má zejména právo schvalovati účty likvidační a propouštěti likvidační výbor z ručení za tyto účty.

Jakmile výbor likvidační byl zvolen, pomíjí všechna moc volených bankovních radů.

§ 142.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem jeho prohlášení.

Provedení jeho ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

J. Tůma v. r.

Sonntág v. r.